

Derfor kommer jeg ind på spørgsmålet om, hvordan vi fordeler, og diskussionen i dagspressen i øjeblikket går side op og side ned på regioner, sammenlægninger, kommunesammenlægninger, og de kan ikke klare sig, osv. Men diskussionen føres jo som en diskussion, der er gået i selvsving; man har ikke et reelt grundlag at diskutere på. Diskussionen føres ofte om, at hvis fem små kommuner lægges sig sammen, så bliver de nok stærke nok. Jeg skal fortælle, at hvis fem små kommuner, som har hul i kassen, lægger sig sammen, så bliver det bare et lidt større hul.

Det, det drejer sig om, er jo, at befolknings-sammensætningen med indtægter osv. er afgørende for, om en region kan klare sig, og derfor bliver vi nødt til at kigge på, hvordan vi fundamentalt fordeler, hvordan vi fundamentalt finansierer kommunerne, så der ikke opstår de tilfældigheder, som der er.

For at sætte ord på det: Hvis man skal hæve serviceniveauet bare en ganske lille smule i Ravnsborg på Lolland, skal man formentlig hæve skatten med 4 pct. Hvis man skal hæve serviceniveauet tilsvarende i, vi kunne vælge Lejre, hvor der engang har siddet en formand for Kommunernes Landsforening, en kommune tæt på en hovedstad med et højt indkomstniveau, så skal man måske hæve skatten med 0,25 pct. for at nå det samme. Det er ikke rimeligt, og derfor bør Folketinget have mod til, inden vi taler om sammenlægning, omlægning, at gå ind og kigge på: Hvordan finansierer vi kommunerne, hvordan virker det?

Så vil nogle sige: Jamen det må Kommunernes Landsforening osv. jo vide i forvejen. Jamen vi har 275 kommuner, og strukturen i Kommunernes Landsforening er sådan, at hvis syv kommuner uden for København løfter røret og ringer til hinanden, har de flertal.

Jeg kan næppe forestille mig noget, der er mindre solidarisk end kommunerne indbyrdes, for den undersøgelse, den analyse, den vurdering bliver ikke lavet i Kommunernes Landsforening. Det ved de godt, og nogle synes, det var rimeligt at gøre det, men de bliver aldrig enige om det. Her bør vi tage et initiativ og vise, at vi tager det ansvar her i Folketinget og kigger på det her for alvor og ser, om ikke det mere drejer sig om systemets omlægning end om grænsernes omlægning. Det kan være, det er begge dele, men skulle vi ikke have et grundlag at gøre det på i stedet for at lade diskussionen gå i selvsving, som vi gør nu?

Jeg må vente til anden runde, for der er meget andet, der hører med her. Jeg håber, at vi kan fastholde debatten på, hvordan vi indretter samfundet, så alle har mulighed for at være med, men ikke nødvendigvis med aktivitet, der er lige høj alle steder.

Anders Samuelson (RV):

Under den nuværende regerings ledelse har hele landet set under ét oplevet en markant fremgang. Det gælder med hensyn til etablering af nye arbejdspladser, det gælder med hensyn til nedbringelse af ledigheden, og det gælder med hensyn til stigning i velstanden generelt, f.eks. målt på stigningen i det private forbrug.

Denne fremgang har man kunnet mærke overalt i landet, i alle amter. Men det er også klart, at situationen ikke er ens over hele landet på trods af den generelt positive udvikling, og det er derfor glædeligt, at regeringen er opmærksom på dette forhold.

I dag er der grundlæggende erhvervsmæssige og strukturelle forskelle fra egn til egn og fra region til region. Kendskab til disse særlige kendetegn på forskellige områder ligger naturligt først og fremmest lokalt, og derfor har det også været godt, at de generelle udligningsordninger er blevet suppleret med den opfølgning, der er sket f.eks. gennem Landdistriktpuljen og andre puljer.

I disse dage, hvor puljer generelt som begreb er under en vis beskyldning, er det også værd at notere, at netop puljer og målrettede programmer som f.eks. varslingspuljen og EU's strukturprogrammer er tiltag, som kan fange noget af det op, som ikke kan fanges op gennem de generelle lovtiltag på f.eks. uddannelses- og arbejdsmarkedsområdet. Ikke mindst EU's strukturprogrammer bør kunne være og har været en god basis for at få sat yderligere gang i en udvikling. Dette sammen med en konstant satsning på en forbedret infrastruktur og en aktiv indsats fra de lokale aktører har bevirket og vil bevirke, at også udsatte områder får gavn af fremgang.

Et konkret eksempel på, hvordan lokalt forankrede aktører spiller en væsentlig rolle i skabelsen af fremgang, findes på Lolland, hvor tiltag som Grønt Center, Sydtek, Erhvervsråd Lolland og Destination Lolland er med til at sætte skub i tingene på så forskellige områder som landbrug, fremstillingserhverv og turistvirksomhed.